Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: ”Kun en Spillemand”, i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 136. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867560754144/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

Aar, det vil sige, en Søn af den, hvis Skud var nærmest Kongeskudet, søgte ogsaa om at bære Pokalen, men *Knepus* har seiret; hans Eleve bærer den!»

I samme Øieblik kom Pigen aandepustende ind i Stuen: Vaskerkonens lille Dreng havde været der, for at sige, at hans Moder havde hørt af Vægteren, som gik derude ved Snoren, at Hr. *Knepus* havde skudt lige ved Siden af Prikken, og at Ingen uden Bøssemageren kunde skyde ham over, og Bøssemageren havde skudt udenfor; Hr. *Knepus* blev Konge.

»O nei!« sagde Madamen inderlig glad, »han maa heller blive Kronprinds, for det koster saa meget at være Konge, da skal han traktere! Kronprindsen faaer en Potageskee, og den trænge vi til!»

»Saa maae vi derud!« sagde *Peter Wik.* »Jeg fører Dronningen!« han tog Madamen under Armen. »Vi gaae saa smaat! mit Beentøi er just indrettet paa at følge Processioner!«

Henimod Aften saae man alle Vinduer opfyldte med Mennesker. Skydningen var forbi, og ved een eneste Auction blev nu den gjennemskudte Skive solgt og derpaa, efter gammel Skik, overladt Byens Gadedrenge at bære hjem. Sex af de største og stærkeste toge, efterat have drukket deres Snaps, Skiven paa Skuldrene, to modige Kammerater sprang ovenpaa, plyndrede Æreportene, og, smykkede med Guirlanderne og Inskriptionerne, bares de i Triumph; hele den øvrige Vrimmel af Drenge fulgte jublende efter med grønne Grene i Hænderne; tilsidst sluttede de sig i dobbelt Række for at modtage det respectable Borgerskab. Dette nærmede sig med fuld Musik.

Skivekongen og de to, som efter ham havde skudt bedst, Kronprindsen og Arveprindsen, med store Baand, besatte med Sølvplader, over Skuldrene, gik forrest. Drenge bare Gevinsterne foran dem. *Christian* holdt stoltelig Pokalen foran Hr. *Knepus.*

»Det er *min* Mand!» mere kunde Madame *Knepus* ikke sige.

»Ja, nu har han Pokalen!» sagde *Peter Wik,* »nu maa han skjænke i for de Andre.«

Christian saae fornøiet op til alle Vinduer og ud over den bølgende Menneskevrimmel.

Paa Steentrapperne stode Folk pressede sammen som Humlekopper, og alle Ansigter straalede af Glæde. Ved et Hjørne var Trængselen meget stor, og midt i den ragede en Mand frem med et blegt, sy-